

вършеше тъй бавно, внимателно и грижливо, както изобщо вършеше цѣлата си канцеларска работа.

Когато за първи път го заварихъ да тегли тия свои линии, той се смути, но не се опита да крие. Азъ обичахъ да се разговарямъ съ него и неволно се пошегувахъ.

— Слушай, Чаню, — казахъ му, — знаешъ ли, че ти вършишъ голѣмъ грѣхъ. Когато се подчертаватъ нѣкои думи, това значи, че се отдѣлятъ отъ всички други, като по-важни и по-хубави. Въ евангелието нѣма думи, нѣма истини по-хубави и по-слаби. Въ него всичко е еднакво истинно и хубаво, всичко трѣбва да се приема тъй, както си е.

Тоя човѣкъ, който имаше ръста и силата на атлетъ, можеше да се смущава и черви като дете. Той ме загледа смаяно, нѣкакво отчаяние се яви въ погледа му, помжчи се да отговори и неясно смѣнка нѣщо. Азъ излѣзохъ и го оставихъ самъ. Мислѣхъ, че бѣхъ се пошегувалъ най-невинно и скоро забравихъ тази случка. Но нѣколко дни подъ редъ следъ това виждахъ Чаня да се разхожда изъ двора на заставата, бавно, съ наведени очи къмъ земята, каточе търсѣше нѣщо. Понѣкога се спираше, поглеждаше нагоре и тогава на лицето му, съ набръчкано чело и свити вежди, стоеше нѣкаква голѣма мъжа и тежка, болезнена мисълъ. Дойде веднѣжъ по служба при